

**Kövér Lászlónak, az Országgyűlés elnökének
az Európai Unió parlamenti hivatalvezetőinek és főtitkárainak
találkozóján tartott nyitóbeszéde**
(Budapest, Országház, 2025. február 10.)

Tisztelt Főtitkár Hölgyek és Urak, kedves Vendégeink!

Isten hozta Önöket a magyar Országházban, a világ egyik legszebb parlamenti épületébe, a magyar génusz építészeti megtestesülésébe! Köszöntöm az Európai Unió parlamenti hivatalvezetői és főtitkárai találkozójának minden résztvevőjét. Önök Magyarországra utazva egy olyan országba érkeztek, amely több mint ezer éve létezik jogfolytonosan, és amely országban napjainkban nemcsak a közbiztonság, hanem a jobbiztonság és a politikai stabilitás is az egyik legerősebb Európában.

Ebben a Házban én rendszerint politikai beszédeket mondok, de ma két okból kivételt kell, hogy tegyek: egyrészt azért, mert munkájukból kifolyólag Önök eleget hallhatnak ilyen szónoklatokat, másrészt pedig azért, mert munkájuk során Önöknek mindig függetleneknek kell maradniuk mindenféle politikai nézettől. Hivatali munkatársaimmal szemben is ez a legfontosabb elvárásom, amelyet ők azzal viszonztak, hogy évtizedeken és kormányokon átívelő módon, szakszerű és lojális munkavégzésükkel a magyar közigazgatás legstabilabb intézményévé emelték az Országgyűlés Hivatalát. Uniós házelnök kollégáimnak ezért ugyanazt kívánom, mint ami nekem megadatik: politikai stabilitást a parlamentben és hivatali stabilitást a parlamenti munkaszervezetben.

A mai találkozó fő célja, hogy előkészítse a parlamentközi együttműködés legmagasabb szintű fórumát, az EU Parlamenti Elnökeinek Konferenciáját. Emellett azonban az uniós parlamenti hivatalvezetők találkozója az évek során olyan hasznos fórummá vált, amely lehetőséget nyújt a hivatalokat érintő aktuális közös ügyek és tapasztalatok áttekintésére és közös megoldások megtalálására.

Tisztelt Résztvevők!

A mai találkozó két olyan területet érint, amelyben a parlamenti hivataloknak fontos szerepük van: az oktatási programok, azaz a demokráciával kapcsolatos ismeretek átadása, valamint az uniós parlamentek együttműködési formái a tagjelölt országok törvényhozásaival. Biztos vagyok benne, hogy értékes tapasztalatokat fognak hallani, folytatva ezzel az elnökségi félévünkben eddig megvalósított hat konferenciánk sikerét, amelyeken több mint ezer résztvevőt üdvözölhattünk hazánkban.

Magyarország 2024 őszén második alkalommal látta el az Európai Unió Tanácsának elnökségi feladatait, egy különleges időszakban. A hatékony és zökkenőmentes magyar elnökség az uniós intézményi ciklusváltás alatt is biztosította az EU Tanácsa működésének folytonosságát, és egy valóban erős Európa békéjéért, biztonságáért és jólétéért dolgozott.

Összhangban a hét elnökségi prioritásunkkal, számos eredményt tudunk felmutatni. Ezek közül is kiemelkedik a Budapesti Nyilatkozat, ami az Európai Unió versenyképességének erősítéséről szól, de történelmi léptékű eredmény Románia és

Bulgária teljes jogú schengeni tagsága is 2025. január 1-től, ami egy több, mint 10 éves folyamatot zárt le.

A magyar elnökség idején több stratégiai jelentőségű szakpolitikai döntés is született, amelyek felsorolásával nem rabolnám most az idejüket. Külön említést érdemelnek ugyanakkor az EU bővítését előmozdító eredmények. Magyarország a bővítéspolitikát az EU stratégiaileg egyik legfontosabb politikájának tartja, és elnökségünk célkitűzése az volt, hogy a bővítés objektív, hiteles és érdem alapú folyamat maradjon. A már több mint 20 éve európai uniós tagsággal kecsegtetett Nyugat-Balkán tekintetében egy két és fél éve befagyott folyamatot sikerült újraindítanunk kiemelten Albániával, Montenegróval és Szerbiával. Az Országgyűlés a parlamenti diplomácia eszközeivel, politikai és hivatali szinten egyaránt támogatta, és a jövőben is támogatni fogja az EU bővítési folyamatban résztvevő déli és keleti szomszédait. Ezen országok számos parlamentjével kétoldalú együttműködési megállapodásokat kötöttünk, hivatali szinten pedig az EU tagállami parlamentjei közül a legtöbb, 18 ikerintézményi és asszisztencia-programban vettünk részt. Köszönet az eddigi és a jövőbeni együttműködésért az Önök érintett hivatalaival.

Tisztelt Főtitkár Hölgyek és Urak!

Végezetül engedjék meg, hogy röviden utaljak az utolsó parlamentközi eseményünkre, az Európai Unió Parlamenti Elnökeinek Konferenciájára, amelyet 2025. május 11-12. között rendezünk meg ugyanitt. A konferencia középpontjában Európa jövője áll: az európai nemzeti szuverenitás kérdése a világpolitikában, valamint az európai nemzetek identitása, mint versenyképességi tényező a világgazdaságban. A parlamenti elnököknek szóló meghívót és a programtervezetet még ebben a hónapban megküldjük.

Bízom benne, hogy mostani látogatásuk során marad idejük megtekinteni az Országházat is, amely nemcsak a magyar állam jelképe, hanem a magyar történelem színes képeskönyve is, amely alapján sok mindent megérthetnek a nemzeti gondolkodásunkból.

A hely szelleme megkívánja, hogy két dolgot különösképpen a figyelmükbe ajánljak: a Kupolacsarnokban megtalálható Szent Korona számunkra, magyarok számára a közhatalom elvont jogi fogalmának olyan szerves történeti és érzelmi megtestesülése, amely az európai államfejlődésben és jogtörténetben gyakorlatilag példátlan módon önálló jogi személyiséggel bírt. Országunkban ugyanis ezer évig csak az uralkodhatott legitim módon, akit ezzel koronáztak meg, azaz nem a királynak volt koronája, hanem a nemzetet és az alkotmányos folytonosságot jogilag is megtestesítő koronának volt királya. Ez a közösségi felhatalmazás igényének egyik legkorábbi európai megfogalmazódása, s egyben az egyik legfőbb magyarázata, tisztelt Vendégeink, hogy mi, magyarok, miért nem kedveljük, amikor kioktatnak bennünket a jog uralmáról.

A másik, amit figyelmükbe ajánlanék, hogy 1956. november 4-én Bibó István államminiszter ezen Ház falai között gépelte magányosan a magyar nemzet segélykiáltását az Egyesült Nemzet Szervezetéhez és a világ közvéleményéhez. Mint tudják, ez akkor volt, amikor a Szovjetunió több harcokcsival támadt Magyarországra,

mint 1939-ben Hitler Lengyelországra, a hivatalos nyugati politika közönyétől kísértén vérbe fojtva antikommunista forradalmunkat és szabadságharcunkat.

Azóta – tisztelt Vendégeink – mi, magyarok, azt sem szeretjük, ha bárki kioktat bennünket a szolidaritás vagy a háború és béke kérdéseiről.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Bízva abban, hogy mai konferenciájuk eredményes lesz, kívánom, hogy érezzék jól magukat Budapesten. Tisztelettel várjuk az Önök parlamenti elnökeiket e ház falai közé a májusi találkozókon, miként Önöket is szeretettel látjuk viszont a jövőben is, bármely alkalomból.

Köszönöm figyelmüket!